

De Driehoek Noordzee en op verjaardagsvisite in het Hadangerfjord.

door Aitske Ruben

Na een wintertje op de kant kan de Annies, een Feeling 1040, weer in het water. Eerst nog even 8 sluizen en 360 km en we zijn weer in onze zomerligplaats. Jazeker, kilometers en geen mijlen. Dan kunnen we beter vergelijken met de 180 km die we wekelijks zullen moeten gaan rijden naar Enkhuizen, waar we in de Buyshaven van de KNZ&RV een prachtige ligplaats hebben.

Na 5 dagen Enkhuizen vertrekken we weer, om met onze andere vereniging de PZV Zeezeilvereniging richting Londen te gaan. We crossen dus alweer richting IJmuiden, waar het toch ietsje te veel waait om 30 uur lang richting Ramsgate of Queenborough te zeilen.

Met vier schepen dan maar de staande mastroute, waar we bij het naderen van het Hollands Diep constateren dat het 1^e rondje Nederland weer compleet is. Na een nachtje Willemstad door naar Vlissingen, waar we proberen aansluiting te krijgen bij het zuidelijke grote gedeelte van de PZV vloot. Deze liggen ondertussen in Ramsgate, dus op naar Blankenbergen. Londen is niet meer haalbaar en ons doel de Annies te testen lukt al aardig.

Via Blankenbergen zeilen we uiteindelijk terug richting Enkhuizen. Onder de motor heeft zich een leuk plasje olie verzameld en onderin de boot klots wat water. Even proeven geeft al snel aan dat het water gelukkig niet zout is. Conclusie, lekke stuurboord watertank. Allerlei problemen die nog moeten worden opgelost, voordat we op 16 juni starten met de Driehoek Noordzee.

Het wordt niet één dagje sleutelen, maar bijna 2 weken. Even diesel controleren, (smaakt best redelijk) levert een lekke boiler op. Deze hangt namelijk recht boven de dieseltank en wanneer daar water op ligt ligt kijk je toch even verder, nietwaar.

De bemanning of als je het anders wilt noemen, schippers van de Annies zijn Aitske en Pieter. Al zeilend hebben we elkaar ontmoet, getrouwd en een dochter (fys.oceanograaf) en een zoon (schiet niet op met studie maritieme techniek te Delft).

Wanneer we niet met zeilen of de Annies bezig zijn, zijn we een groot deel van onze vrije tijd met het hardrijden op de schaats bezig.

11 juni 2007

Nu dus de laatste week. Een perfecte voorbereiding bestaat natuurlijk niet, maar op je laatste zondag voor de start van de Driehoek nog twee feestjes is natuurlijk mooi meegenomen. We maakten ter gelegenheid van een 25 jarig bruidspaar een prachtige rondvaart vanaf Avifauna, met heerlijk eten, drinken en genoeg gezelschap. Daarna snel naar Dommelen, waar we aanschoven bij het volgende 25 jarige bruidspaar. Ik moet hier eigenlijk iets bekennen; altijd wanneer ik een rondvaartboot zie met zo'n gezelschap denk ik, blij dat we een eigen boot hebben. Mooi fout gedacht! Met het vooruitzicht 3-5 dagen niet uit de kleren, instant voedsel, regen, wind en kou moet ik echt toegeven: Ik heb genoten! Geen wacht, niks schuin, lekker binnen zitten wanneer het wat frisjes is en ten overvloedde heerlijk eten en hoera, je mag tijdens het varen ook alcohol. (moet je natuurlijk niet zelf met de auto naar huis rijden).

Vandaag, maandag zit Pieter de hele dag op zolder (30°) om kaarten te scannen. In ieder geval de aanlopen van Kirkwall en Farsund. Indien we 's nachts aankomen is zo'n elektronische kaart toch wel erg gemakkelijk. Ik doe nog wat boodschappen, stel een eetlijst en een grabbag samen en bedenk dat straks de helft van alle aankopen wel weer mee naar huis zal moeten. Tijdens de wintermaanden eten we meestal de oude blikken voorraad van de boot op. (Ook nog wel eens wat anders hoor!)

Een stiekumme blik op windfinder.com leert dat we misschien wel het Marsdiep uit zullen komen, maar daarna? We zien het wel. Net als bij de 2 Camraces heb ik na alle voorbereidingen super veel zin in een goed stuk zeilen. Weer, wind, wegwezen is dan het devies!

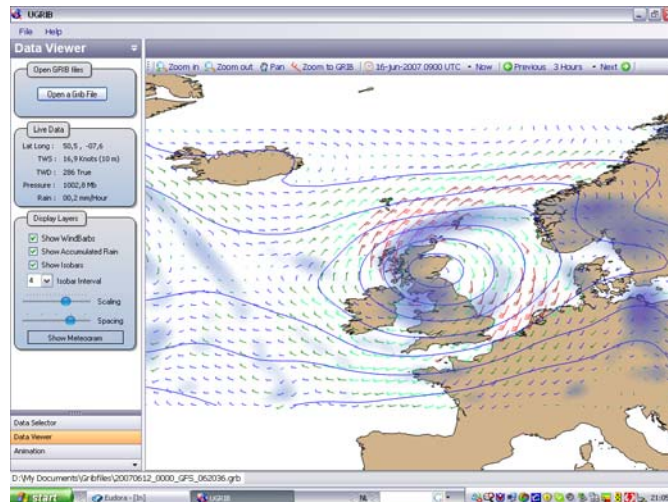
12 juni 2007

Ja, ja, dat schreef ik gisteren nu zo stoer, maar de gribfiles geven toch echt wel windkracht 7 aan, Gelukkig uit zuidwest, zodat ik de moed nog niet opgeef dat we het Molengat uitkunnen komen. Vandaag maar verder inpaken. Pieter meldt dat zijn laptop vol is! Kaarten scannen kost veel werk en bovenal kosten die zeekaarten veel PC ruimte.

Naar de markt om lekker mueslibrood te halen en daarna de kilo's kaarten van zolder halen. Gedeeltelijk bijgewerkt, maar gelukkig verzandt het Oslofjord

minder snel dan de Waddenzee. Vorig jaar heb ik alles goed bijgewerkt tot en met de Noorse kaarten en dit jaar voor de Driehoek een aantal nieuwe besteld. Soms denk ik, dat een TomTom wel makkelijk zou zijn. In ieder geval een stuk lichter. De kamer vult zich langzaam met kratten en zoals elk jaar denk ik: waar moet ik het straks aan boord bergen. Tot nu toe is dat elk jaar gelukt, maar dit jaar begin ik er toch een hard hoofd in te krijgen.

En dan die kleren. Van ons voorjaarstochtje begin mei herinner ik me nog goed dat het prachtig weer was. Iedereen liep in korte broek en T-shirt en ik op zee.....skipak, bivakmuts en handschoenen. Er stond een koude noordenwind waar we recht tegen in moesten. Nu dus maar dikken hemden, sokken, truien meenemen en.....och ik vergeet bijna mijn badpak. Vorig jaar was het immers prachtig weer dus je weet maar nooit. Ja, ja, ik weet het, de helft komt ongedragen weer terug, maar ik ben en blijf een vrouw, nietwaar!

wel dan

iets

13 juni 23.30

Nadat we vanavond ,op de dijk even de laatste weerberichten konden oppikken van internet(met dank aan shiptron Rommelhoek in Enkhuizen), nog even over vandaag. De boiler zit erin, maar lekt nog wel bij een aansluiting. Verder staat de hele boot vol met open broodzakken. Vanmorgen vers bij de bakker gehaald, maar ze waren nog warm van de oven. Als ze vochtig zijn, gaan ze snel schimmelen, dus het ruikt binnen lekker naar de bakkerij. We hopen morgenavond in Den Helder te zijn, maar het kan ook Den Oever worden. We zien wel.

14 juni

Het wordt dus Den Oever! Om 16.00 vertrekken we eindelijk uit de Buijshaven en ja hoor, de eerste spatten beginnen te vallen. Snel zeilpak en laarzen aan en richting noordwest. Redelijk bezeild, maar we rollen de fok niet helemaal uit. Aan de lagerwal, de wind is pal oost, beginnen de golfjes zich te weren. We wiebelen als een gek heen en weer en ik heb het gevoel in een wasmachine te zitten. Na enige regen en spatwater begint mijn spijkerbroek onder mijn zeilbroek wat natte plekken te vertonen. Een dure musto broek mag toch niet lekken. Dat mijn Lidl jack een natte mouw heeft van binnen, nou ja, dat kan.

Morgen toch maar eens een nieuwe broek zoeken.

We gaan nu maar voor de laatste keer fatsoenlijk eten. Het restaurant bij de jachthaven in Den Oever is verbluffend goed. De regen en wind gaan buiten lekker tekeer. Ik ga maar eens bijtijds slapen.

15 juni

Op naar Den Helder. De meeste boten zijn al gearriveerd, maar we vinden een plekje in de hoek. Daarna toch maar op jacht naar een nieuwe broek en een bus antivochtspray. We tanken de Annies tot de laatste druppel vol diesel en gaan bijtijds slapen.

16 juni **Logstand 554**

We vertrekken om 11.30 uit Den Helder. Het is prachtig zeilweer, ZW4. In de TSS route moeten we een keertje uitwijken.

Om 16.30 valt de wind weg en heisen we de gennaker. Iets later neemt de wind weer toe en kunnen we de gennaker weer weghalen. Met z'n tweeën kost dat altijd wat moeite, dus we nemen geen risico en halen hem vroeg weg.

17 juni

De zee wordt onwaarschijnlijk blauw. Het is zo'n 42 meter diep en ik neem een aantal foto's. Deze kleur had ik nog nooit gezien. Prachtig gewoon. In de avond verleggen we de koers iets westelijker met de hoop sneller wind te vinden.

We komen langzamerhand een beetje in het ritme van wacht draaien. We zijn om 15.00 de Doggersbank af en hebben 1/3 van de afstand erop zitten.

18 juni

Luisterend naar de BBC midden in de nacht, krijg ik niet de indruk dat de wind snel zal toenemen. Gennaker erop en eraf. De wind valt volledig weg. We gaan langzamerhand eens litertjes diesel tellen. Hebben we wel genoeg om het hele stuk te motoren? We kletsen even over de marifoon met de Sundance Kid, het beukenootje van de vloot, zoals ze zichzelf met 8.30m noemen. Ze zien 8 witsnuitdolfijnen om de boot heen. Om ze naar onze boot te lokken, ga ik in het gangboord zitten fluiten, zingen, maar zelfs het Friese volkslied kan ze niet verleiden om bij onze Annies te komen spelen. Wel zie ik enkele papagaaiduikers op het water. Echte vogels van het noorden.

19 juni

We passeren Buzzard Oil&Gasfield. Op naar de laatste 100 mijl. Voor het eerst heb ik het gevoel even lekker geslapen te hebben.

Ondanks het gebrom van de motor lukt het toch. Omdat de Annies in de winter in Eindhoven op de kant gaat zijn we ook lid van Jachtenvereniging Beatrix. Deze heeft zich onlangs aangesloten bij de motorboot club. We bedenken dat we maar een verhaaltje moeten gaan schrijven over onze motorboottocht naar de Orkneys.

We zien op de Legolas die schuin achter ons vaart de bemanning voorop zitten. Ze vertellen dat ze genieten van een dolfijnenshow en ja hoor, ze komen ook bij ons. 5 prachtige witsnuitdolfijnen spelen zo'n 10 minuten in en om onze boeggolf en verdwijnen dan weer.

18.00 Land in zicht. De laatste mijlen sturen we handmatig tussen de eilanden door en om 22.00 liggen we in Kirkwall aan de kant. De Orkneys maken een imposante indruk. De tijd lijkt hier stil te zijn blijven staan. Een enkele boerderij en ineens zien we een prachtig kasteel. Helemaal zoals het daar eeuwen geleden gebouwd is. Omgeven door een stenen muur en verder land. Ik Kirkwall eten we wat en duiken snel onder de wol.

20 juni

Lekker geslapen en Kirkwall verkennen. Een stempel halen en zoeken waar we internet kunnen vinden. We bekijken de Kathedraal met zijn enorm dikke muren. Overal vind je Noorse invloeden.

Op de steiger blijkt iedereen al in de weer te zijn met jerricans. Ons volgende aandachtspunt was Diesel en we sjouwen wat met jerricans heen en weer. 78 liter verbruikt.

21 juni

We maken een bustocht over de Orkneys. Het is erg leuk om iets van de omgeving te zien en de sfeer van de eilanden op te snuiven. Het is bewolkt en iets mistig. Echt Orkney weer. De heuvels verdwijnen in de verte in een vage waas. Alle huizen zijn grijs, grijzer en grijst, afhankelijk van hun ouderdom. We zien nederzettingen uit de tijd van 3100jr. v. Chr. Er worden nog steeds nieuwe huizen gevonden en onze Nederlandse gids vertelt hoe deze nederzettingen zijn

opgebouwd. De historie van deze eilanden gaat erg ver terug. Veel Noorse invloeden vind je hier terug en een inwoner vertelt dat ze zich eigenlijk meer Noors dan Engels voelen. De auto's rijden toch echt linksom. We worden nog naar een wijnproeverij gevoerd, waar een Nederlands echtpaar Orkneywijn maakt in zijn garage. Het meest enerverende moment daar was, dat de busschafeur bij het keren een hek in beton omver reed en nu een nieuwe bumper op zijn bus nodig heeft.

's Avonds een ontvangst in de Jachtclub door de gouverneur. Daarna een leuk bandje met echte Schotse muziek, waar we probeerden op z'n Schots te dansen.

22 juni

Vandaag vertrekken we richting Farsund, Noorwegen. Zo'n 320 mijl in rechte lijn. Om 12.38 vetrekken we uit de Marina met een kalme NO 3. Omdat er maar een route is richting Farsund, houden we eigenlijk steeds enkele boten in zicht. Op deze route zijn er redelijk wat vrachtschepen. Een seismisch surveyor schip trekt drie kilometer kabel en vraagt om ruimte. Bij het horen dat er 34 schepen aankwamen, draaide hij maar helemaal om. De macht van het getal telt blijkbaar. Hij was redelijk in paniek. Wat doen midden in de nacht, hier midden in de noordelijke Noordzee zoveel zeilschepen.

23 juni

Alle gaat naar wens. Om 14 uur hijsen we de gennaker. De Annies loopt lekker door het redelijk vlakke water. en dan.....ineens op 58.38.20N en 001.48.73 E ligt de gennaker langs de boot in het water.Val gebroken. We zijn net aan het eten, dus beiden aan dek. Eerste doel is natuurlijk om te zorgen dat er niks in de schroef komt, dus de motor blijft uit. We proberen de gennaker aan SB te houden en stukje bij beetje weer binnenboord te trekken. De opgetrokken hoës heeft veel water verzameld en drijft als een drijfanker achter de boot. Beetje bij beetje het water eruit laten

lopen en uiteindelijk ligt alle natte troep in de kuip. We ruimen gelijk alle extra lijnen op, neerhouder, schoten en barberhole zijn nu toch niet meer te gebruiken. Als alles weg is, starten we de motor om stroom te draaien en beginnen aan het toetje. Druiven!!

24 juni

Weer een nieuwe dag. 3 uurtjes gerust en nu om 4.14 weer op wacht. We denken pas in de nacht Farsund aan te lopen. De zon schijnt uitbundig en na het grijze Kirkwall is dit een verademing. Om ons heen zien we spinnakers en gennakers verschijnen, maar die van ons ligt nat in de bakskist. We varen met 5-6 schepen bij elkaar in de buurt en wanneer we op aanvaringskoers liggen met een vrachtschip, verzoek ik hem vriendelijk om even te reageren. Een wat slaperige (met zwaar russisch accent overgoten) reactie komt. We kunnen onze koers en snelheid behouden. Hij zal wel iets uitwijken, denk ik. 5 zeilboten op een rijtje te overvaren is toch wel slordig, dus indien hij zijn koers zo'n 5 graden naar stuurboord verlegt, is er geen probleem en gaat hij achter alles langs. Er gebeurt echter niks, dus ik roep hem nog een keer op. Leve de AIS. Tot mijn grote verbazing draait hij naar bakboord over zo'n 90 graden en gaat voor alle bootjes langs. Alle schepen van de Driehoek kunnen meeluisteren op 16 en de volgende dag hoor ik het commentaar terug. Wel positief trouwens. 16 is een open kanaal, maar indien je het niet gebruikt wanneer het nodig is, ben je niet slim bezig. Veiligheid voor alles.

Het laatste stuk motoren we stevig door en we lopen om 20.30 Farsund binnen. We ruimen alles op en drogen de gennaker aan de kant en vouwen hem weer netjes op.

25 juni

Vandaag gaat Pieter de mast in om de val opnieuw door te scheren. We liggen vlak voor het toiletgebouw en de ingang van de supermarkt, dus aan hulp en commentaar geen gebrek. Boven in de mast ontvangt Pieter ook flink wat opmerkingen, maar dat is des zeilers. De sfeer is erg gemoedelijk. Niet zo'n opgefokte stoere zeilersgroep, maar een stel (helaas bijna allemaal mannen) zeer ervaren zeilers. Wij zijn de enige man en vrouw die met z'n tweeën varen.

s' Avonds is het erg gezellig op de steiger. Er worden her en der wat gevangen makrelen geroosterd (en passant de steiger ongeveer in de fik gezet) en onder aanvoering van de oudste deelnemer Joop, van Symon de Danser wordt het volledige repertoire aan Hollandse smartlappen ten heere gebracht. Naarmate de stemming stijgt, zakt het niveau van de liederen, maar het zijn echte zeemansliedjes.

We hebben vandaag ook een nieuwe kaart gekocht voor het volgende stuk. een dikke map met watervaste kaarten moet ons iets verder brengen. Watervast blijken ze echter niet te zijn.

26 juni

Om 9.30 vertrekt de bus om ons iets van de omgeving te laten zien. Het regent behoorlijk, maar in de bus heb je dat weinig last van. We zien enkele leuke stranden vanaf de kant en een mooi fjord. Daar gaan we later nog meer van genieten!

In de middag lopen we naar de reddingsboot. Joop Datema heeft ons vertelt over een havengids, die je krijgt bij het lid worden van de Noorse reddingsdienst.

Op het schip staat een vriendelijke Noor ons te woord. Hij vertelt iets meer over de reddingsdienst en zijn schip. In Noorwegen is het anders georganiseerd dan in Nederland. Indien je lid bent, wordt je gratis geholpen, anders krijg je achteraf bij hulp de (flinke) rekening. We duiken na deze wandeling onder parapluie snel de boot in. De elektrische kachel doet wonderen. De hele dag blijft het doorregenen. Vanavond ontvangst in het stadhuis.

27 juni

De vertrekdan naar Nederland voor de meeste schepen. De windvoorspelling ziet er niet goed uit. Eerst 30 knopen voor de kust met stoten tot 35 knopen en wanneer men bij de Duitse Bocht komt weer hetzelfde laken en pak, maar dan uit een andere depressie. Ik ben blij, dat we de keus niet hoeven maken, weggaan of blijven. Wij gaan immers naar het noorden en hoeven niet terug naar Nederland.

Als eerste vertrekt de Sark, een Feeling 29. Daarna enkele grotere schepen en de Sundance Kid, 8.30 waagt het er ook op. We zijn benieuwd. Ook vertekt Symon de Danser, een defender 32 met een laag vrijboord.

We gaan zelf op bezoek bij de boot AEgir van de reddingsbrigade en worden lid van de Noorse reddingsdienst. Dit heeft als doel een havengids te bemachtigen die zij hebben. We krijgen wat uitleg over hun systeem van reddingsdiensten. Het zijn meestal partikuliere schepen, die ook dienst doen als loods. Ben je geen lid, dan moet je behoorlijk betalen voor hun diensten.

Wanneer we terugkomen, horen we dat de Sundance Kid het buiten te gek vindt en is omgedraaid. Over de marifoon komt het bericht dat Symon de Danser de reddingsboot om hulp heeft gevraagd. Ze zijn stuurloos en met 30 knopen wind, golven van 2-3 meter hoog is dat geen pretje. We horen dat de reddingsboot, waar we gisteren op zijn geweest, twee uur nodig heeft om bij hen te komen. Ze zijn zo'n 25 mijl weg. Om 20 uur bereikt de reddingsboot de defender 32 en de volgende morgen om 6 uur liggen ook zij, gelukkig zonder persoonlijke ongelukken in Farsund. Om 23.00 keek Pieter of hij de Aegir op de AIS zag. Iets later wel en we constateerden dat ze zo'n 3 mijl liepen. De sleep zat dus vast. Even later zagen we dat de AEgir 180 graden draaide en met 8 knopen terug op tegengestelde koers ging. Later hoorden we dat de tros 3 keer was gebroken.

28 juni

Vandaag ben ik jarig en wordt 60. Eerst eens even polshoogte nemen bij Symon de Danser. Als ik weet dat er niks vreselijks is gebeurd, dan kan ik me echt jarig voelen. Bij de boot aangekomen kijk ik onder het schip en zie helemaal geen roer meer. Joop, de schipper, ging er nog vanuit dat zijn roer en nog onder zat en er alleen een spi gebroken zoven later liggen we samen op ons buik op de kant. Dat wordt op de kant met het schip. Ook enkele septers en bolders zijn uit het dek getrokken. Daar is veel water door naarbinnen gekomen, dus alles moet eerst droog. Cor besluit de Watermaat te laten liggen en nog enkele boten zullen later uit Farsund terug worden gehaald,

29 juni

Om 9.30 vertrekken we uit Farsund. Regenbuien trekken net achter ons door, maar ons geluk duurt niet lang. De buien nemen in hevigheid toe en het zicht neemt af. Jammer, nu zien we niets meer van deze mooie kust. We varen voor de wind op alleen het

grootzeil met zo'n 5 knopen richting Egersund. We lopen daar om 17.00 binnen en duiken gelijk de Annies in. Natte kleren hagen binnen en het vochtigheidsgehalte in de boot stijgt tot over de 80 procent. We hebben gelukkig elektriciteit, zodat we het kacheltje aan kunnen steken. We laten het de hele nacht branden op de laagste stand.

30 juni

De zon schijnt. De jassen en broeken zijn nog niet volledig droog, maar dat moet vandaag lukken. Om 9.30 varen we door een klein fjord Egersund uit. Buiten trekken we het rif uit het grootzeil. We zijn daat zo ingespannen mee bezig, dat we niet in de gaten hebben, dat er een kustvaarder achter ons aan komt. Ik hoor het water tegen zijn boeg klotsen, draai me om en zet gelijk de motor aan, Wegwezen. 50 meter is wat weinig afstan en we lagen er midden voor. Kanaal 16 natuurlijk nog niet aan, want we waren nog niet echt op zee. Dom, ook achterom kijken hoort erbij.

De wind valt bijna helemaal weg en staat daarbij ook nog tegen. Pieter besteedt een groot gedeelte van de dag aan het maken van kaarten op de computer, terwijl ik het oude handwerk weer oppak. Navigeren vanaf de kaart.

We meren af in Tanager, net voor Stavanger. Een ligplaats is hiet moeilijk te vinden, maar achter de loodsboot is een plekje vrij. Denkend aan de herrie in de nacht, wanneer de boot vertrekt en terug komt, verhalen we Annies, na een wandeling, naar de overkant.

1 juli

Naar Stavanger is het een klein stukje. We denken midden in de stad te kunnen gaan liggen, maar daar is alles bezet door het World Beachvollebal toernooi. Echt de wereldtop. In de haven liggen 2 grote platte schepen, waarop zeker 3 velden uitgelegd zijn. Per schip dan. Op de kant het centrecourt, waar een ware show plaatsvindt. Cheerleaders moedigen de menigte aan in een stadion voor zo'n 5 duizend mensen. Voor de wal liggen verder nog 4 Nederlandse marineschepen.

We kunnen gelukkig nog in een andere kleine gastenhaven liggen en wandelen door de stad.

2 juli

Aan de overkant moet een dieselpomp zijn, maar geen pomp te zien. Wel de Beluga, die voor de kust van Noorwegen de Driehoek verlaten heeft om naar Stavanger te varen. De schipper is alleen aan boord, wachtend op zijn vrouw, die over een paar dagen aankomt. De koffie is snel gezet en na een heerlijk bakje troost en een gezellig gesprekje op de kant met een Noor, die ons een dieselpomp wijst op de kaart. 30 minuutjes varen op een ander eiland. We varen verder richting Lysefjord, waar we het plan hebben met de toeristenferry het fjord op en neer te gaan. In Lysefjord Marina, 2 zeilboten en enkele speedbootjes liggen we met een prachtig uitzicht op de ingang van het Lysefjord.

3 juli

We zijn op tijd voor de Ferry. We willen ons eens lekker laten varen. Wanneer de ferry eraan komt, blijkt het een autopont te zijn met een partytent bij de brug. Wij denken het dan toch veel comfortabeler te hebben in ons eigen bootje en varen om 12.00 het Lysefjord in.

Langs de befaamde "Prekestole" een rots die je ook kan beklimmen. We maken elk ongeveer zo'n 80 foto's. De rotsen steken recht boven ons uit en ik krijg bijna claustrofobische neigingen. Het is prachtig.

Aan het eind van het fjord liggen een paar kleine vingersteigertjes, waar we aanleggen naast onze Finse vrienden, die we ook al in Stavanger ontmoet hadden. We willen wel gaan wandelen, maar het gaat regenen.

4 juli

Vanuit Lyseboth varen we (al computerend voor de KNSB en Pieter met het aanpassen van kaarten) in een ruk door richting Vikevag. Daar moet een gastensteiger zijn. De hoge rotsen, die we gisteren fotografeerden, zijn nu verscholen achter laaghangende bewolking. Op het enorm grote water varen her en der ferry's, maar verder is het bijna verlaten. Na een beetje zoeken vinden we inderdaad in Vikevag een steiger om te liggen. We gaan een stuk wandelen.

5 juli

We willen vandaag naar Haugesund. Weer geen wind, maar wel zon. Ik gooi het beddegoed maar eens lekker in de kuip en we wassen onze haren. In Haugesund, besluiten we door te varen naar Langevag. We naderen de Xinia die in Roseboth ligt, 30 mijl verder. Jacqueline is morgen jarig, dus het plan is op verjaardagsvisite te gaan. We maken een wandeling en tot besluit klimmen we naar een redelijk hoge rots en hebben een prachtig uitzicht op de Noordzee en het Hadangerfjord.

6 juli

We gaan opzoek naar diesel. De aangegeven punten op de kaart kloppen niet helemaal, of er staat wel een pomp, maar dan moet je met een speciale kaart betalen. Uiteindelijk vinden we in Uskedalen een pomp met gewone bediening. Nog een uurtje door naar Rosendahl.

We vinden de Xinia en leggen de Annies er gezellig naast.

De hele dan heeft het geregend en heb ik onderweg de teakhouten banken proberen iets schoner te krijgen. Bij Rosendahl is het gelukkig drogg. Even later komen Jacqueline en Wim aangelopen. We feliciteren Jacqueline met haar verjaardag. Een leuk partijtje in het Hadangerfjord.

Ze blijken een auto gehuurd te hebben en we gaan met zijn vieren op pad om

de omgeving te verkennen. Uiteindelijk komen we bij wat sneeuw terecht en krijg ik een voltreffer van Jacqueline in mijn nek.

's avonds hebben we een heerlijk verjaardagsdiner aan boord van de Xinia en sluiten laat af met een drankje.

7 juli

De auto moet om 11 uur de volgende dag ingeleverd worden in Uskedalen. We varen er met de Annies naar toe om Wim en Jacqueline daarna weer af te leveren bij de Xinia. Daarna varen wij door naar Jondal en de Xinia gaat naar Sondal. We kunnen zelfs de fok uittrekken en Pieter probeert te vissen.

8 juli

We willen vandaag met de bus naar een zomerskigebied, maar de bergen zijn volledig ingepakt in de wolken. We knutselen wat en ik probeer de banken nog iets verder te fatsoeneren. Helaas gaat het wat miezeren en het is nu bijna 24 uur en de regen klettert nog steeds op het dak van de Annies. We hebben binnen de tour de France gezien, finale Wimbedon en op de noorse TV het Diana concert. Dochter Femke stuurde een sms je vanaf de Dickens Inn. Gemene meid, mij lekker te maken met Londen.

Morgen hopelijk niet meer zo nat, maar de weersvoorspelling ziet er niet geweldig uit voor de komende dagen.

9 juli

Jawel, nog steeds erg nat. We zijn vandaag toch maar uitgevaren richting Granvilfjord. Een eindfjord van het Hadangerfjord.

3 uur in de regen met een paraplue boven mijn hoofd en daarna Pieter nog een uurtje. Het ziet ernaar uit, dat het voorlopig nog even zo blijft. We moeten maar even afwachten wat het gaat worden. We willen nog wel even richting Bergen. Dat kost zeker nog zo'n kliene week varen. Gelukkig wel behoorlijke internetontvangst. Kunnen we toch iets.

10 juli

Het Granvilfjord is best aardig, maar we zijn ontzettend nat, wanneer we aankomen. Uit een eenzame camper steken twee hoofden achter ramen en bekijken die zielige natte zeilers. Er is alleen een kort steigertje en een stuk met autobanden waar we de Annies tegenaan kunnen leggen. Ook vinden we zowaar een snoer waar stroom op staat. In de avond wordt het even droog en gewapend met parapluies gaan we een eindje wandelen.

De volgende ochtend chat ik gezellig via msn met Sjoerd en mail met Femke.

We vertrekken maar weer uit het "eind van de wereld" en kunnen zowaar een paar uurtjes kruisen. De snelheid is niet enerverend, maar we zeilen tenminste. In de avond komen we in Jordal, waar we langs het steigertje liggen.

11 juli

Op naar Uskendalen. Regen dreigt overal, maar zo nu en dan is het even droog. We zeilen en motoren half om half. Pieter probeert weer te vissen en zowaar hij vangt twee makrelen. Gelukkig had ik

gezegd: wie ze vangt maakt ze ook schoon en bakt ze. We kopen een weggoibare barbecue en eten 's avonds vis!

Het regent 's nachts enorm en wanneer we 's morgens weg willen, barst de zoveelste bui los.

12 juli

Na even wachten wordt het droog en we vertrekken naar Hjellenstad Marina.

De hele dag is het afwisselend droog en dikke buien. We zetten zelfs de radar bij om wat te kunnen zien. Ook weer even een praktische oefening in radar loeren. Niet elke veerboot heeft AIS en er varen er hier nogal wat. De buienwolken zijn bijna zwart te noemen. Zelden zo'n donkere lucht gezien. En koud is het ook.

Mijn kleren:

Schaats lange onderbroek, hemd, warm hemd zonder mouwen, warm hemd met mouwen, dikke zwarte trui, over dat alles heen een skipak, zeilbroek, jack en laarzen. Muts op en regelmatig handschoenen aan. Echts zomervakantieweer.

We ontvangen bij het havengeld, (100 kronen) een mooie plastic beker.

Morgen als doel Bergen.

13 juli

In Bergen vinden we een prachtig plaatsje midden in de stad, naast een Nederlandse boot uit Hoorn. We wisselen ervaringen uit over Sognefjord en Hadangerfjord. Tegen de avond begint de zon te schijnen en we maken nog een wandelingetje door Bergen. Tegen 22.00 zien we de kabelbaan die tot 24.00 naar boven en terug gaat. Omdat het hier toch licht blijft en je weet niet of we morgen helder weer hebben, besluiten we naar boven te gaan.

Een redelijke zonsondergang en mooi uitzicht is onze beloning.

Tegen 24.00 zijn we terug bij de Annes en we genieten tot 0.30 van de herrie en noorse muziek die uit de luid afgestelde speakers van een van de motorboten komt. Om 1.00 nemen we nog enkele foto's, bijna bij daglicht.

14 juli

Eerst even boodschappen doen, zolang het nog droog is. De Noorse buienradar voorspelt niet veel goeds vandaag.

Onze Nederlandse burens gaan vertrekken en wanneer we de boot even losgooien en daarna keren, begint het al te spetteren. We besluiten naar Hakon's Hall te gaan in de gietregen. Overall mensen met parapluies en regenjasjes. De grote zaal is bijna verlaten en we brengen er een half uurtje door. Daarna heb ik nog een extra jackje gekocht en we gaan snel terug naar de boot.

De rest van de dag regen, gieten etc. en we bespreken of we nog verder willen naar het noorden.

Wat mij betreft niet, want wanneer je in het Sognefjord vaart wil je ook wat zien, wandelen kunnen of een tochtje ondernemen. Daar is Pieter het ook mee eens en we besluiten rustig aan af te zakken naar Farsund en daar weer bekijken hoe we verder gaan.

15 juli

Een redelijk gestoorde nachtrust in Bergen (een speedboot kwam om 01.00 naast ons liggen met brullende motor) je moet toch uit kunnen gaan in Bergen, nietwaar?

In de gietregen Bergen. Ik heb met de vele toeristen die hier onder regenjassen en parapluies verscholen de uitgestalde waar moeten bewonderen. In de middag kunnen we lekker zeilen en het wordt droog. We zoeken

een plekje in Fitjar, waar we van een alleraardigst echtpaar het aanbod krijgen om morgen meer van het eiland te zien. Ze willen ons graag meenemen in hun auto.

16 juli

Om 10 uur vertrekken we met Hans en leuke en oude plekjes zien van Fitjar, waar Er is een scheepsontwerpbureau, leuk voor In de middag varen we verder door een Sagvag vinden we een plek je aan een privejachthaventje. We gaan nog even drijfnat weer terug. Nu hangt het spul te drogen. De vochtigheid in de boot is 80%. De voorspelling voor de komende dagen is niet veel soeps. Regen en veel wind.

Gertrude. Ze laten ons Gertrude is opgegroeid. Sjoerd. prachtig gebied. In eindsteiger van een wandelen en komen

17 juli

Haugesund. Regen en wind. 12-14 graden. We komen weer eens doornat aan. Mijn superwarme pak, gekocht in Fitjar blijkt aardig te werken. Het zicht zakt soms terug naar 300 meter door de druilregen. We hebben gelukkig elektriciteit en de kachel blijft maar weer aan vannacht. De stroom is immers ook best duur hier.

18 juli

We blijven liggen. De regen tikt weer eens lekker op de boot. Pieter wil ook zo'n pak, maar hier kost het anderhalf keer (1645 kronen) zo veel als in Fitjar. Hij neust nog wat verder en vindt in een kleine winkel een demonstratiemodel. Trots komt hij met de buit thuis. Hij is nog goedkoper uit dan ik. (890 tegen 1190 kronen)

Ik scoor 2 parapluies!!

19 juli

We maken een flinke ruk richting zuid. Of het Tananger of Egersund wordt zien we straks wel.

Na een uurtje kunnen we redelijk doorzeilen. Dus we zetten door, richting Egersund. Het is op een paar drupjes na droog, maar de dikke pakken blijven aan.

20 juli

Vandaag valt de zomer in Noorwegen. Een mini hogedrukgebiedje van 1018 Hp komt over. We starten met de fok voor de wind, dan de gennaker, maar dan begint het toch even te hard door te waaien. Ik ben bang dat, wanneer ik ook maar even een stuurfout zal maken, de boot uit het roer zal gaan lopen. We hebben altijd moeite om de gennaker binnen te halen zonder grootzeil, maar met het losmaken van de leischoot lukt het vrij goed. We zetten het einde wel eerst goed vast, zodat de schoot niet weer in het water terecht komt. Verder hobbelen dan maar op de genua. In de 2^e helft van de middag neemt de wind fors af. De zee hobbelt nog lekker door, dus het is moeilijk de genua vol te houden. Gennaker dan maar weer? Nadat deze staat, houdt het echt op. 1.99 knoop door het water en nog 15 mijl te gaan? Dat wordt nachtwerk. We hebben toch liever een borrel in de zon in Farsund, dus de motor er maar weer bij. Om 19.30 lopen we Farsund binnen. De grote gele catamaran Paradox ligt nog verlaten aan de kant en we knopen de Annies er gezellig aan vast. Komen er ook geen anderen naast met zo'n groot geel breed bakbeest naast je.

21 juli

We blijven een dagje liggen in Farsund en gaan op bezoek bij Joop en zijn vrouw van Simon de Danser. Ze liggen hoog en droog op de kant, wachtend op een nieuw roer. Ook de Sundance

Kid ligt in dezelfde haven ontmast voor de kant.

s'Avonds brengen ze ons een bezoek.

22 juli

Na aanvankelijk het plan te hebben richting Mandal te gaan, zetten we vanmorgen toch maar loers richting Tyboron. 1,5 knoop stroom tegen en ook nog wind tegen lijkt te ongunstig om oostwaarts richting Mandal te gaan. Na een uur of acht zakt de wind er compleet uit en moeten we toch de motor aanzetten. Ik rust twee uurtjes en dan ziet Pieter een onbestemd iets drijven. Het lijkt op een soort vlot, wel goed verlicht, maar geen motor of normale

verlichting. Zou het het vikingschip zijn, dat richting Engeland wilde gaan. Nu, vannacht komen ze in ieder geval niet ver.

Om 0.00 neem ik de wacht over en scoor 3 spoetnikjes. (overkomende satelieten, maar sinds het begin noem ik die snel vliegende sterren nu eenmaal "spoetnikjes")

Om 4.00 begint het aardig druk te worden met scheepvaart dat de route om de punt van Denemarken neemt. Ik maak Pieter wakker en hij neemt de wacht over. Om 7.00 zien we Denemarken duidelijk naderen en om 8.00 liggen we in Tyboron.

23 juli

8.00 We liggen vast en gaan een paar uur slapen. Natuurlijk worden we om 10uur gewekt door een aardige havenmeesteres. Wanneer ik vertel dat we net zijn aangekomen, is er geen probleem. We zijn toch wakker geworden en het is mooi weer. De rest van de dag is zoals altijd:

1. struggle for life (inkopen)
2. waar is internet
3. wat is de koers van de Deense kroon
4. een borrel

Ik ben vreselijk brak en ga lekker bijtijds pitten.

24 juli

De hele dag regen. Het lijkt Noorwegen wel. Er komen meer dan 20 Nederlandse schepen binnen. Ze varen o.l.v. Ocean People een flottielje Denemarken, via Zuid Noorwegen, Zweden en weer terug. (Kost meer dan 1000 euro)

We halen weerkaartjes van internet en hopen morgen een stapje zuid te doen.

Zoals de wind nu waait om 23.00 (NW ruim 20 knopen en regen) ziet het er niet zo goed uit.

De dagen daarna wordt het ook niet veel beter, dus we moeten een stuk varen, wanneer het mogelijk is.

25 juli

Thyboron. Het stapje zuid moet nog even

wachten. Ik loop 20 minuten naar de supermarkt en weer 20 minuten terug. De Ocean People vertrekken om 5.00 uur. Ruime wind en voor de harde wind uit. Richting Nederland is ZW 5-6 met stoten tot 34 knopen. We maken een strandwandeling en fotograferen de snel oplopende golven.

26 juli

We varen een stukje de Lymfjorden in naar Lemvik. Wel 14 mijl verder en met een puntje fok toch nog even 6.8 knopen op het log. Hiep hiep hoera, een leuk plaatsje met de winkels op 3 minuten afstand. Het is droog en zo nu en dan komt de zon erbij.

27 juli

We zitten met een dilemma. West of oost van Denemarken langs. We hebben beiden geen zin in het Noord-Oostzeekanaal en Cuxhaven. Even morgenochtend gribfiles afwachten.

28 juli

Op het hoekje waar we gisteren lagen konden we gribfiles vangen.

We blijven hier gewoon lekker in de luwte de komende dagen liggen. Het plan is om 31 juli weer richting Thyboron te gaan en dan 1 of 2 augustus richting Den Helder of Vlieland.

Er komen eerst nog even een paar dagen met harde wind, maar dan.....

Het is hier ook 20 kronen goedkoper dan in Thyboron!

29 juli

De wind is wel koud en trekt in vlagen stevig aan. Heel langzaam aan begin ik voorbereiding te treffen voor de terugtocht. De gasfles is zo ongeveer aan zijn laatste restje toe en midden op zee een fles verwisselen is erg lastig en met harde wind onmogelijk. Dus als eerste maar de reservefles aankoppelen. De stuurboordsbaksist moet dan ongeveer helemaal leeg om het deurtje van de gasbun te openen. daarna moet ik me als een slangenmens opvouwen en de

fles vervangen. Gelukkig komt Pieter helpen. Ik neem de gelegenheid te baat om de hele baksist eens goed schoon te maken. Door de harde wind droogt het ook weer direct.

Er komt achter ons een boot liggen en ja hoor, zowaar een Deense Feeling 1040. Het contact is natuurlijk snel gelegd en we bekijken elkaars schip op handigheidjes.

In de avond begint de wind al aardig door te blazen en ik maak mijn 2^e gehaakte mutsje af.

30 juli

Knopen tellen! Om 10 uur geeft de windsnelheidsmeter een leuk maximum aan van 43 knopen. Resetten en dan direct

35 knopen. Later halen we met gemak nogmaals de 41 en 40 knopen. We zijn blij dat we hier liggen. Het 3^e mutsje komt af. Rood met gewaagde witte strepen. Bij de bibliotheek kunnen we de laatste gribfiles ophalen. We denken nog steeds de 1^e of 2^e weg te kunnen. Ik hergroepeer mijn etenswaren nog maar eens een keer en Pieter kijkt de navtex eens goed na. We zijn niet tevreden over de ontvangst. Via de SSB ontvanger en computer krijgen we veel meer navtexberichten dan op de navtex zelf.

De boot beweegt als een dronkenman en de wind giert aardig door de mast en lijnen.

Om 23 uur nog steeds een dikke windkracht 7 met gemiddeld 30 knopen. Maximum nu 40 knopen. (de kachel is wel aan op halve kracht!)

31 juli

We hebben gelukkig goed geslapen, ondanks de vele windgeluiden. Vanmorgen max. 49 knopen. Moet een aardige vlaag geweest zijn. Vanmiddag nog steeds 45 max. Regelmatig 30+ knopen.

Vandaag mutsje 4 gehaakt, paling gekocht en gegeten, internet bij de bibliotheek bekeken. Morgen kunnen we echt richting Thyboron.

Leuk was, dat ik de mede verwaaid liggende dames(2x noors, 1x deens) allemaal bij dezelfde winkel trof. We moeten toch wat doen met onze vrije tijd!

1 augustus

Hoera, het weergat!! We gaan eerst even naar Thyboron en halen daar de laatste weerberichten. Het ziet er goed uit en om 16.00 varen we Thyboron uit, doel Den Helder.

De Noordzee lijkt nog het meeste op een klotsbak en we hebben wind en stroom tegen. Steeds zien we Thyboron weer terug en na 12 uur zeilen hebben we pas 25 mijl de goede kant heen afgelegd. De Annie krijgt behoorlijk op haar donder en we horen 3-4 keer een harde klap, die ons toch wel wat verontrust. De wind wordt zuid en de zee wordt een stuk rustiger.

We zetten een aantal uren de motor aan. Gelukkig komt de voorspelde noordwestelijke wind en we kunnen de motor weer uitzetten. De wind trekt behoorlijk aan en we zetten het 2^e rif. We gaan ruim 6 knopen op het log en halen de eerder ingeleverde mijlen langzaam weer in.

2 augustus Om 6.15 besluiten we stroom te draaien en zetten dan toch ook de schroef maar in werking. De wind is weer wat afgenomen en de zon schijnt gelukkig. Het is nog steeds erg druk met scheepvaart, want we varen precies tussen de kop van Denemarken en de aanloop TSS route richting Het Kanaal.

Om 14.00 horen we via de Brandaris dat Vlieland vol ligt en op Terschelling is alleen nog plaats voor schepen korter dan 12 meter. De wind is ondertussen ZW, maar met de motor erbij kunnen we het krap bezeilen.

Om 20.00 varen we het Molengat binnen en zetten de motor nog even uit voor het laatste stukje rust. Om 20.50 meren we af in Den Helder.

eindstand Log 2387, GPS 2401

(logstand 554 – logstand 2387) = 1833 mijl

(GPSstand 577 – GPSstand 2401) = 1824 mijl

3 augustus

Makkum. Vol,vol,vol!!! We vinden uiteindelijk een plekje en eten 's avonds gezellig in Uitwellingerga.

We hebben gisteren vanaf zee de kinderen gebeld met het voorstel om bij hen op zeilschool Krect te komen eten. Kunnen ze ons dan vanuit Makkum komen halen en terugbrengen?

Dat willen ze graag doen en we zijn welkom. Daarom varen we vandaag, na in het driehoek-logboek de laatste stempel gehaald te hebben, naar Makkum. We hebben geluk bij de sluis in Kornwerderzand en kunnen zonder wachten naar binnen.

2 sluisen laden zich tegelijkertijd vol en na de schutting racen we in rijen van 3 schepen naast elkaar richting en eten 's avonds gezellig in

4 augustus

Het laatste rukje richting Enkhuizen. We treffen de tot nu toe mooiste zomerdag in Nederland. Pieter vermaakt zich met zeilen en zich te meten met andere schepen en ik...haak mutsje nummer 5.

Om 16.00 meren we af in de Buyshaven.